

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 2000/76/ЕО

от 4 декември 2000 година

относно изгарянето на отпадъците

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален съвет²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите³,

като действат в съответствие с процедурата, визирана в член 251 от Договора⁴, и в светлината на съвместния проект, одобрен на 11 октомври 2000 г. от Помирителния комитет,

като имат предвид, че:

(1) Петата програма за действие в областта на околната среда: Към устойчиво развитие – Програма на Европейската общност за политика и действие, свързани с околната среда и устойчивото развитие, допълнена от Решение № 2179/98/ЕО, относно нейното преразглеждане,⁵ поставя за цел да не се надвишават критичните съдържания и нива на някои замърсяващи вещества, като азотните окиси (NO₂), серния двуокис (SO₂), тежките метали и диоксините, докато по отношение на качеството на въздуха целта е да се осигури ефективна защита на всяко лице срещу санитарните рискове, идентифицирани и свързани със замърсяването на атмосферата. Същата програма визира от друга страна да се намалят до 90% емисиите на диоксини, произлизащи от източници, идентифицирани до 2005 г. (равнище 1985 г.) и да се намалят най-малко до 70% емисиите на кадмий (Cd), на живак (Hg) и на олово (Pb), произлизащи от всякакви източници през 1995 г.

(2) Протоколът за устойчивите замърсяващи органични вещества, подписан от Общността в рамките на Конвенцията за трансграничното атмосферно замърсяване на големи разстояния, изработена от Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ООН/ИКЕ), установява правно задължителната гранична стойност за

¹ ОВ С 13 от 17.1.1998 г., стр.6 и ОВ С 372 от 2.12.1998 г., стр. 11.

² ОВ С 116 от 28.4.1999 г., стр. 40.

³ ОВ С 198 от 14.7.1999 г., стр. 37.

⁴ Становище на Европейския парламент от 14.04.1999 г. (ОВ С 219, 30.7.1999 г., стр. 249) Обща позиция на Съвета от 25 ноември 1999 г. (ОВ С 25, 28.1.2000 г., стр. 17) и Решение на Европейския парламент от 15 март 2000г. (още непубликувано в ОВ). Решение на Европейския парламент от 16. 11. 2000 г. и Решение на Съвета от 20 .11. 2000г.

⁵ ОВ С 138 от 17.5.1993 г., стр. 1 , и ОВ 275 от 10.10.1998 г., стр.1.

емисиите на диоксини и на фурани до 0.1 нг/куб. м; ТЕ (Toxicity Equivalents) за инсталациите, в които се изгарят повече от три тона твърди битови отпадъци на час, до 0.5 нг/куб. м; ТЕ за инсталациите, в които се изгарят повече от един тон отпадъци от медицински произход на час, и до 0.2 нг/куб. м; ТЕ за тези, в които се изгарят повече от един тон опасни отпадъци на час.

(3) Протоколът за тежки метали, подписан от Общността в рамките на Конвенцията за трансгранично атмосферно замърсяване на големи разстояния, изработена от Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации, установява правно задължителна гранична стойност до 10 мг/куб. м за емисии на частици, произлизащи от изгарянето на отпадъци от медицински произход и на опасни отпадъци, до 0.05 мг/куб. м за емисиите на олово, произлизащо от изгарянето на опасни отпадъци, и до 0.08 мг/куб. м за емисиите от олово, произлизащи от изгарянето на битови отпадъци.

(4) Международната агенция за изследователски център по ракови заболявания и Световната здравна организация отбелязват, че някои въглеводородни полициклични ароматни горива (ВПАГ) са канцерогенни. Вследствие на това държавите-членки могат да установят ограничения за емисии на ВПАГ сред другите замърсители.

(5) Съобразно принципите на субсидиарност и на пропорционалност, визирани в член 5 на Договора, е необходимо да се предприемат действия на равнище Общност. Принципът на превенция предоставя база за последващи мерки. Настоящата директива се ограничава до минимални изисквания за инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне.

(6) Освен това, член 174 предвижда политиката на Общността в областта на околната среда да подкрепя опазването на човешкото здраве.

(7) Високото равнище на защита на околната среда и на човешкото здраве изисква установяване и поддържане на стриктни експлоатационни условия, технически изисквания и гранични стойности за инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне на отпадъци в Общността. Тези гранични стойности трябва да предвиждат или да ограничават във възможно най-висока степен отрицателното въздействие върху околната среда и рисковете за човешкото здраве, които произлизат от това.

(8) Съобщението на Общността, отнасящо се до преразглеждане на Стратегията на Общността в областта на управлението на отпадъците, поставя превенцията начело на нейните приоритети, следвана от повторната употреба и оползотворяването и накрая, чрез безопасното отстраняване на отпадъците. В своята Резолюция от 24 февруари 1997 г. по Стратегия на Общността за управление на отпадъците⁶, Съветът затвърди своето убеждение, че превенцията, визираща намаляването на производството на отпадъци и собствеността върху опасните такива, трябва да бъде първи приоритет за всяка рационална политика в областта на отпадъците.

(9) В своята Резолюция от 24 февруари Съветът също така подчертава значението на критериите на Общността, отнасящи се до използването на отпадъците, необходимостта

⁶ ОВ С 76 от 11.3.1997г., стр.1.

от подходящи стандарти за емисия, които да се прилагат при инсталациите за изгаряне, необходимостта да се предвидят мерки за наблюдение за съществуващите инсталации за изгаряне и това, че Комисията трябва да предприеме действия с оглед изменението на законодателството на Общността, отнасящо се до изгарянето на отпадъците с енергийно оползотворяване, за да се избегне движение в голям мащаб на отпадъци, предназначени за изгаряне или за съвместно изгаряне в Общността.

(10) Необходимо е всички инсталации за изгаряне или за съвместно изгаряне на отпадъци да бъдат подложени на стриктни правила, за да се избегне трансграничното придвижване на отпадъци към инсталации, които могат да работят при ниски цени, защото не трябва да се съобразяват с толкова стриктни норми за околната среда.

(11) Съобщението на Комисията/енергия за бъдещето: възобновяеми източници на енергия/Бяла книга относно стратегия и план за действия на Общността, взема предвид по-специално използването на биомасата за енергийни цели.

(12) Директива на Съвета 96/61/ЕО ⁷ определя интегриран подход за превенция на замърсяването и контрол, при който всички аспекти за действието на инсталациите от гледна точка на околната среда са преценени по интегриран начин. Инсталациите за изгаряне на битови отпадъци, чийто капацитет е повече от три тона на час и инсталациите за премахване или оползотворяване на опасните отпадъци, чийто капацитет е повече от десет тона на ден, влизат в приложното поле на Директива 96/61/ЕО.

(13) Спазването на граничните стойности за емисии, установени от настоящата директива, би трябвало да бъде оценено като необходимо, но недостатъчно условие, за да се осигури спазването на изискванията на Директива 96/61/ЕО. Би могло да бъде необходимо, за целите на спазването на тези изисквания, да се ограничат още граничните стойности на емисии за вредни вещества, визирани в настоящата директива, да се налагат гранични стойности на емисии за други вещества и други среди, и да се вземат други подходящи мерки.

(14) През последните десет години бе натрупан индустриален опит относно въвеждането в действие на техники, позволяващи да се намалят емисиите на вредни вещества, произлизащи от инсталациите за изгаряне.

(15) Директиви на Съвета 89/369/ЕИО ⁸ и 89/429/ЕИО ⁹, които се отнасят до превенцията и намаляването на замърсяването на атмосферата, произлизащи от инсталации за изгаряне на битови отпадъци, подпомогнаха да бъдат намалени и да се овладеят емисиите в атмосферата от инсталациите за изгаряне. Сега трябва да бъдат приети по-строги правила. Целесъобразно е от този момент да бъдат отменени посочените директиви.

(16) Разграничението между опасни и безопасни отпадъци почива основно на характеристиките на отпадъците преди изгаряне или съвместно изгаряне, а не на

⁷ ОВ L 257, 10.10.1996 г. стр.26.

⁸ ОВ L 163, 14.6.1989 г., стр. 32. Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

⁹ ОВ L 203, 15.7.1989 г., стр. 50. Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

разликите между емисиите. Изгарянето или съвместното изгаряне на опасни и безопасни отпадъци би трябвало да е обект на едни и същи гранични стойности за емисии, но е целесъобразно да се запазят различните техники и условия на изгаряне или на различно съвместно изгаряне и различни мерки за проверка на приемането на различните отпадъци.

(17) За въвеждането в действие на настоящата директива държавите-членки трябва да вземат предвид Директива на Съвета 1999/30/ЕО от 22 април 1999 г., отнасяща се до установяването на гранични стойности за серния двуокис, азотния двуокис и азотните окиси, частиците и оловото в окръжаващия въздух¹⁰.

(18) Изгарянето на опасните отпадъци, чието съдържание на халогенни органични вещества, изразено в хлор, надвишава 1%, трябва да удовлетворява някои експлоатационни изисквания, така че замърсяващите органични вещества, както и диоксините, да бъдат разрушавани до най-голяма степен.

(19) Изгарянето на отпадъците, съдържащи хлор, произвежда остатъци, съдържащи се в димните газове. Тези остатъци трябва да бъдат третирани по такъв начин, чрез който да бъде намалено до минимум тяхното количество и вредност.

(20) За някои замърсяващи вещества може да има основания да се предвиди разумно определена отмяна на граничните стойности на емисии за ограничен срок и при специфични условия.

(21) Целесъобразно е да се определят критерии за някои подобрени горими фракции на безопасни отпадъци, които не се поддават на рециклиране, за да бъде възможно разрешаването на намаляването на честотата на периодичните измервания.

(22) Отделен текст за изгарянето на отпадъците ще подобри правната яснота и изпълнителната сила. Целесъобразно е да има отделна директива за изгарянето и съвместното изгаряне на опасните и безопасни отпадъци, която изцяло да взема предвид основата и формата на Директива на Съвета 94/67/ЕО от 16 декември 1994 г., отнасяща се до изгарянето на опасните отпадъци¹¹. Целесъобразно е вследствие на това да бъде отменена също и Директива 94/67/ЕО.

(23) Член 4 на Директива на Съвета 75/442/ЕИО от 15 юли 1975 г., отнасяща се до отпадъците¹², изисква от държавите-членки да вземат необходимите мерки, за да се осигури отпадъците да бъдат оползотворени или премахнати, без да се излага на опасност здравето на хората и без да се нанася вреда на околната среда. За тази цел членове 9 и 10 на посочената директива предвиждат, че всяка инсталация или предприятие, което обработва отпадъци, трябва да притежава разрешение от компетентните власти, посочващо, между другото, предпазните мерки, които да се вземат.

¹⁰ ОВ L 163, 29.6.1999 г. стр.41.

¹¹ ОВ L 365, 31.12.1999 г. стр.34.

¹² ОВ L 194, 25.7.1975 г. стр.39. Директива, последно изменена от Решение на Комисията, 350/96/ЕО (ОВ L 135, 6.6.1996 г., стр. 32)

(24) Свеждането до минимум на условията, изискващи произведената топлина от процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне да бъде рекуперирана и предизвиканите остатъци от експлоатацията на инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне, ще допринесе за реализацията на целите, определени в член 3 на Директива 75/442/ЕИО относно йерархията на отпадъците.

(25) Инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне, обработващи единствено животински отпадъци, регламентирани от Директива 90/667/ЕИО¹³, се изключват от приложното поле на настоящата директива. Комисията има намерение да предложи изменение на условията, определени от посочената директива с оглед установяването на завишени норми за околната среда за изгаряне и съвместно изгаряне на животинските отпадъци.

(26) Разрешението, издадено за инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, трябва също да удовлетворява всяко приложимо изискване, установено в Директиви 91/271/ЕИО¹⁴, 96/61/ЕО¹⁵, 96/62/ЕО¹⁶, 76/464/ЕИО¹⁷ и 99/31/ЕО¹⁷.

(27) Не трябва да се разрешава съвместното изгаряне на отпадъци в инсталации, които не са основно предназначени за изгаряне на отпадъци, което увеличава емисиите на вредни вещества във фракцията на обема на изгорелите газове, произлизащо от такова съвместно изгаряне, в степен по-висока от разрешената за инсталации за изгаряне, специално предвидени за тази цел. Съвместното изгаряне трябва да бъде при това положение обект на подходящо ограничение.

(28) Усъвършенстваните техники за измерване са необходими за наблюдение на емисиите, за да се спазват граничните стойности на емисии за замърсителите.

(29) Въвеждането на гранични стойности на емисии за изхвърляне на използвани води, произлизащи от пречистването на изгорелите газове, от своя страна произлизащи от инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне, ще ограничи трансфера на замърсители от въздуха във водата.

(30) Уместно е да се предвидят разпоредби за случаите, когато граничните стойности на емисии са надхвърлени, както и в случаи на неизбежно спиране, повреда и технически нередности на системите за пречистване или на измерване.

¹³ Директива на Съвета 90/667/ЕИО от 27.11.1990 г. относно ветеринарните правила за обработка на животински отпадъци, тяхното пласиране на пазара и предотвратяване на патогени в хранителните продукти от животински или рибен произход и изменяща Директива 90/425/ЕИО (ОВ 363, 27.12.1990 г., стр.51).

Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

¹⁴ Директива на Съвета 91/271/ЕИО от 21 май, 1991 г. относно водни отпадъци (ОВ 135, 30.5.1991 г., стр.40.) Директива, изменена от Директива 98/15/ЕО (ОВ L 67, 7.3.1998 г., стр. 29).

¹⁵ Директива на Съвета, 96/62/ЕО от 27.09.1996 г. относно качествената оценка и управление на заобикалящата въздушна среда (ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.)

¹⁶ Директива на Съвета 76/464/ЕИО от 14 май 1976 г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, отделени във водна среда в рамките на Общността (ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23). Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

¹⁷ Директива 1999/31/ЕО от 26.04.1999 г. относно наземни отпадъци (ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр.1).

(31) За да се осигури прозрачност на процедурата на издаване на разрешение в цялата Общност, обществото трябва да има достъп до информацията, за да бъде в състояние да се намесва в решенията, които се вземат по искания за нови разрешения и за последващото им издаване. Обществото трябва да има също достъп до доклади за функционирането и проверките на инсталациите, които изгарят повече от три тона отпадъци на час, за да бъде информирано за тяхното потенциално въздействие върху околната среда и човешкото здраве.

(32) Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, базиран на натрупания опит по прилагането на настоящата директива, за новопридобитите научни познания, за технологичното развитие, за реализираните проекти в областта на техниките на овладяване на емисиите, както и за придобития опит в областта на управлението на отпадъците и на експлоатацията на инсталациите и за развитието на изискванията за околната среда, с оглед да се предложат при нужда адаптации на съответните разпоредби на настоящата директива..

(33) Необходимите мерки за въвеждането на настоящата директива се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., определящо процедурите за упражняване на изпълнителните компетенции, предоставени на Комисията¹⁸.

(34) Държавите-членки следва да установят правила, отнасящи се до санкциите, които ще се прилагат в случай на нарушение на разпоредбите на настоящата директива и да осигуряват тяхното прилагане; тези санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член I

Цели

Настоящата директива има за цел да предотврати или да ограничи в възможно най-висока степен отрицателните въздействия от изгарянето и съвместното изгаряне на отпадъците върху околната среда и в частност замърсяването, дължащо се на емисиите във въздуха, в почвата, в повърхностните води и в подпочвените води, както и рисковете за здравето на хората, произтичащи от това.

Тази цел трябва да бъде постигната чрез налагането на условия за експлоатация и строги технически изисквания, като се установяват гранични стойности за емисии от инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне на отпадъци в Общността и като се удовлетворяват и изискванията на Директива 75/442/ЕИО.

¹⁸ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне.
2. От приложното поле на настоящата директива се изключват по-долу посочените инсталации:

а) инсталации, където се обработват изключително следните отпадъци:

i) земеделски и горски растителни отпадъци;

ii) растителни отпадъци, произхождащи от хранително-преработвателния сектор, ако е валоризирана отделената топлина;

iii) влакнести растителни отпадъци, резултат от производство на чиста дървесинна каша и от производството на хартия, произлизаща от дървесинната каша, ако са съвместно изгорени на мястото на производството и ако е оползотворена отделената топлина;

iv) дървесни отпадъци, с изключение на дървесните отпадъци, които може да съдържат халогенизирани органични съставки или тежки метали след обработка с консерванти за дърво или за поставяне на покритие, включително в частност дървесни отпадъци от този тип, произхождащи от отпадъци от строителство или от разрушаване;

v) отпадъци от корк;

vi) радиоактивни отпадъци;

vii) животински черупки, както са регулирани от Директива 90/667/ЕИО, без да се накарняват бъдещите ѝ изменения;

viii) отпадъци, резултат на проучване и експлоатация на петролни и газови ресурси, произхождащи от крайбрежни инсталации и изгорени на борда на тези инсталации;

б) експериментални инсталации, използвани за изследване, разработване и изпитване, имащи за цел да подобрят процеса на изгаряне и обработващи по-малко от 50 тона отпадъци на година.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива:

1. „отпадъци”: всякакъв твърд или течен отпадък, както е определен в член 1, точка а) на Директива 75/442/ЕИО;

2. „опасни отпадъци”: всякакъв твърд или течен отпадък, както е определен в член 1, параграф 4 на Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г., отнасяща се до опасните отпадъци¹⁹.

Специфичните изисквания на настоящата директива, отнасящи се до опасните отпадъци, не се прилагат за опасните отпадъци, изброени по-долу:

а) течни горими отпадъци, включително използвани масла, определени в член 1 на Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г., отнасящи се до премахването на използваните масла²⁰, при условие че удовлетворяват следните критерии:

i) тяхното съдържание откъм маса на ароматни полихлорни въглеводороди, например на полихлорбифенили (ПХБ) или на пентахлорфенол (ПХФ), не надвишава концентрациите, установени в законодателството на Общността в тази област;

ii) тези отпадъци не стават опасни поради факта, че съдържат други съставки, изброени в Приложение II на Директива 91/689/ЕИО в количества или в концентрации, които не са съвместими с реализацията на целите, установени в член 4 на Директива 75/442/ЕИО, и

iii) тяхната чиста топлоотделителна способност достига най-малко 30 MJ на килограм,

б) всеки течен горим отпадък, който не отделя в газовете или пряко при горенето си емисии, различни от тези, произхождащи от горенето на газьол, както е определен в член 1, параграф 1 на Директива на Съвета 93/12/ЕИО²¹, или на концентрация на емисии, по-голяма от тези, произхождащи от горенето на така определения газьол;

3. „смесени битови отпадъци”: домакинските отпадъци, както и отпадъците, произхождащи от търговските, индустриалните и административните дейности, които по своя характер и състав са аналогични на домакинските отпадъци, но с изключение на фракциите, визирани в Приложението на Решение на Комисията 94/3/ЕО²², в позиция 20 01, които са събирани отделно при източника и с изключение на другите отпадъци, визирани в позиция 20 02 на посоченото Приложение;

4. „инсталация за изгаряне”: всяко оборудване или техническа единица, стационарна или подвижна, предназначена за термична обработка на отпадъци, със или без

¹⁹ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр.20. Директива, изменена от Директива 94/31/ЕО(ОВ L168, 2.7.1994 г., стр.28).

²⁰ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр.23. Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

²¹ Директива на Съвета 93/12/ЕИО от 23 март 1993 г., стр. 81) Директива, последно изменена от Директива 1999/32/ЕО (ОВ L121,11.5.1999 г., стр.13)

²² Директива на Комисията 94/3/ЕО от 20.12. 1993г., относно списъка на отпадъци, съгласно член 1 а от Директива на Съвета 75/442/ЕИО относно отпадъците (ОВ L 5, 7.1.1994 г., стр.15).

оползотворяване на отделената при горенето топлина. Термичната обработка включва горенето чрез окисляване или всеки друг процес, като пиролиза, газообразуване или плазмено обработване в степен, при която веществата, произлизащи от това, биват впоследствие изгаряни.

Настоящото определение покрива мястото и цялата инсталация, представлявана от всички линии на изгаряне, от инсталациите за приемане, за складиране и за предварителна обработка на същото място на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, с гориво и с въздух; котела; инсталациите за обработка на изгорелите газове; на мястото - инсталациите за обработка или за складиране на остатъците и на използваните води; комина; апаратите и системите за командване на операциите по изгаряне и на записване и на наблюдение на условията на изгаряне;

5. „инсталация за съвместно изгаряне”: стационарна или подвижна инсталация, чиято основна цел е да се произвежда енергия или материали и:

- която използва отпадъци като обичайно или помощно гориво, или
- в която отпадъците биват подложени на термична обработка с оглед тяхното унищожаване.

Ако съвместното изгаряне е извършено така, че основната цел на инсталацията е не да произвежда енергия или материални продукти, а по-скоро да бъде приложена термична обработка спрямо отпадъците, инсталацията трябва да бъде оценена като инсталация за изгаряне по смисъла на точка 4.

Настоящото определение покрива мястото и цялата инсталация, включително всички линии за съвместно изгаряне, инсталациите за приемане, за складиране и за предварителна обработка на същото място на отпадъците; системите за захранване с отпадъци, с гориво и с въздух; котела; инсталациите за обработка на изгорелите газове; на мястото - инсталациите за обработка или за складиране на остатъците и на използваните води; комина; апаратите и системите за командване на операциите по изгаряне и на записване и на наблюдение на условията на съвместно изгаряне;

6. „съществуваща инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне”: инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне:

- а) която е в действие и за която е било издадено разрешение съобразно законодателството на Общността в сила преди 28 декември 2002 г., или
- б) която е одобрена или регистрирана за изгаряне или за съвместно изгаряне, и за която е било издадено разрешение преди 28 декември 2002 г. съобразно законодателството на Общността, което е в сила, при условие че инсталацията бъде въведена в експлоатация най-късно на 28 декември 2003 г., или

в) която, по мнението на компетентния орган, е предмет на пълно искане за разрешение преди 28 декември 2002 г., при условие че инсталацията бъде въведена в експлоатация най-късно на 28 декември 2004 г.;

7. „номинален капацитет”: сборът от капацитетите за изгаряне на пещи, чиято инсталация за изгаряне е съставена така, както е специфицирана от производителя и одобрена от ползвателя, като се взима предвид в частност стойността на топлоотделяне на отпадъците, изразена във вид на количество изгорени отпадъци за един час;

8. „емисия”: пряката или непряка емисия във въздуха, водата или почвата на вещества, на вибрации, на топлина или на шум, произлизащи от съсредоточени или разпръснати източници от инсталацията;

9. „гранични стойности на емисия”: масата, изразена в зависимост от някои специфични параметри, концентрацията и/или равнището на една емисия, която не е надхвърлена в течение на един или повече дадени периоди;

10. „диоксини и фурани”: всички полихлорни дибензо-п-диоксини и дибензофурани, изброени в приложение I;

11. „ползвател”: всяко физическо или юридическо лице, което използва или контролира инсталацията, или, ако това е предвидено в националното законодателство, всяко лице, на което е била делегирана икономическа власт за решения във връзка с техническото функциониране на инсталацията;

12) „разрешение”: едно или повече писмени решения, издадени от компетентния орган, издаващ разрешения за експлоатиране на дадена инсталация, под уговорка за спазване на някои условия, които гарантират, че инсталацията удовлетворява всички предписания на настоящата директива. Едно разрешение може да бъде издадено за една или повече инсталации или части от инсталации на същото място, експлоатирани от същия ползвател.

13) „остатък”: всяка течна или твърда материя (включително пепел и сгурии; летящи пепели и котелен прах; твърди продукти от реакция, произхождащи от обработката на газовете; утайката от почистване, произхождаща от обработката на използваните води; използваните катализатори и използвания активен въглен) отговарящ на определението за „отпадък”, фигуриращо в член 1, буква а) на Директива 75/442/ЕИО, която е резултат от процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне, на обработката на изгорелите газове или на използваните води или на всяка операция, осъществена в инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

Член 4

Молба и отпускане на разрешително

1. Без да се нарушава 11 на Директива 75/442/ЕИО или на член 3 на Директива 91/689/ЕИО, инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне не може да бъде експлоатирана, без да е издадено разрешение за осъществяване на тези дейности.

2. Без да се накърнява Директива 96/61/ЕО, молбата за разрешение за инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, отправена до компетентния орган, включва описание на мерките, предвидени за да гарантират, че:

а) инсталацията е създадена и оборудвана и ще бъде експлоатирана по такъв начин, че изискванията на настоящата директива ще бъдат спазвани и като се отчитат категориите отпадъци, които ще се изгарят;

б) отделената топлина от изгарянето и съвместното изгаряне се оползотворява, когато това е осъществимо, най-вече чрез комбинираното производство на топлина и електричество, производството на пара за промишлени цели или за градско отопление;

в) произведените остатъци ще бъдат сведени до минимум и малко вредни, доколкото е възможно, и, при нужда, рециклирани;

г) отстраняването на остатъците, чието създаване не може да бъде избегнато или намалено, или които не могат да бъдат рециклирани, ще се осъществява при спазването на националното законодателство и това на Общността.

3. Разрешението се издава, само когато от молбата е видно, че техниките за измерване на емисиите във въздуха, които са предложени в нея, отговарят на изискванията на Приложение III и, що се отнася до водата, спазват изискванията на Приложение III, параграфи 1 и 2.

4. Разрешението, издадено от компетентния орган за дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, освен когато удовлетворява всички приложими условия, определени в Директиви 91/271/ЕИО, 96/62/ЕО, 76/464/ЕИО и 1999/31/ЕО;

а) изброява изрично категориите отпадъци, които могат да бъдат обработвани. Списъкът използва, ако е възможно, най-малкото категориите отпадъци, установени в Европейския каталог на отпадъците (ЕКО) и съдържа, при нужда, информации за количеството на отпадъците;

б) посочва общия капацитет на изгаряне или на съвместно изгаряне на инсталацията;

в) посочва какви са процедурите за вземане на проби и измерване, използвани, за да бъдат удовлетворени изискванията, налагащи периодично да се мери всяко замърсяване на въздуха и на водата.

5. Разрешението, издадено от компетентния орган за дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, работеща с опасни отпадъци, освен предвидените в параграф 4 индикации:

а) изброява количествата на различните категории опасни отпадъци, които могат да бъдат обработвани;

б) специфицира за тези опасни отпадъци минималния и максимален дебит за маса, минималната и максимална стойност на отделяне на топлина и максималното съдържание на замърсяващи вещества, например ПХБ, ПХФ, хлор, флуор, сяра, тежки метали.

6. Без да се накърняват разпоредбите на Договора за създаване на Европейските общности, държавите-членки могат да изброяват категории отпадъци, посочени в разрешението, които могат да получат разрешение да бъдат съвместно изгаряни в определени категории инсталации за съвместно изгаряне.

7. Без да се накърнява Директива 91/61/ЕО, компетентната власт периодично проучва и актуализира, ако е необходимо, условията, свързани с разрешението.

8. Когато ползвателят на дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне на безопасни отпадъци предвижда изменение на експлоатацията, водещо до изгаряне или съвместно изгаряне на опасни отпадъци, това изменение се оценява като съществено по смисъла на член 2, параграф 10, буква б) на Директива 96/61/ЕО, и се прилага член 12, параграф 2 на посочената директива.

9. В случай, че дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне не бъде съобразена с разпоредбите на разрешението, в частност относно граничните стойности на емисии за въздуха и за водата, компетентните власти взимат наложителните мерки, за да се уверят в спазването на тези разпоредби.

Член 5

Доставяне и приемане на отпадъци

1. Ползвателят на инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне взима всички необходими предпазни мерки относно доставянето и приемането на отпадъците, с цел да предотврати или да намали в възможно най-голямата степен отрицателното въздействие върху околната среда, в частност замърсяването на въздуха, на почвата, на повърхностните и подпочвените води, както и миризми и шум и преки рискове за здравето на хората. Тези мерки трябва най-малкото да удовлетворяват изискванията, посочени в параграфи 3 и 4.

2. Ползвателят определя масата на всяка категория отпадъци, ако е възможно, съобразно класификацията на ЕКО, преди да приеме да получи отпадъци в инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

3. Преди отпадъците да могат да бъдат приети в дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, ползвателят трябва да има на свое разположение информации за отпадъците, най-вече с цел да провери съобразността с изискванията на разрешението, уточнени в член 4, параграф 5. Тези информации включват:

а) всяка административна информация за процеса на производство, съдържаща се в документите, визирани в параграф 4, буква а);

б) физическия и, и доколкото е целесъобразно, химическия състав на отпадъците, както и всички други информации, позволяващи да се прецени дали са подходящи за предвидената обработка по изгаряне;

в) рисковете, характерни за отпадъците, веществата с които те не трябва да бъдат смесвани и предпазните мерки, които трябва да се вземат по време на тяхното обработване.

4. Преди опасните отпадъци да могат да бъдат приети в дадена инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, ползвателят осъществява минимум следните процедури по приемане:

а) проверка на необходимите документи по смисъла на Директива 91/689/ЕИО и при нужда, по смисъла на Регламент на Съвета (ЕИО) № 259/93 от 1 февруари 1993 г., отнасящи се до надзора и проверката на трансфера на отпадъци при влизането, при излизането в рамките на Европейската общност²³, както и разпоредбите, отнасящи се до превоза на опасни вещества;

б) доколкото е целесъобразно, например в случай на отпадъци от дейности по здравеопазване с риск за инфекция, проверка на представителни проби, доколкото е възможно преди разтоварването, за да се провери посредством проверки тяхната съобразност с информациите, предвидени в параграф 3 и за да се позволи на компетентните власти да определят характера на обработваните отпадъци. Тези проби трябва да бъдат съхранявани най-малко един месец след изгарянето.

5. Компетентните власти могат да предвидят отмяна на параграфи 2, 3 и 4 за промишлени инсталации или предприятия, които изгарят или съвместно изгарят само собствени отпадъци на мястото, където те са произведени, при условие че изискванията на настоящата директива бъдат спазвани.

Член 6

Условия на експлоатация

1. Инсталациите за изгаряне биват експлоатирани така, че да достигат равнище на изгаряне така, че съдържанието на цялостен органичен въглерод на пепел и сгурии да бъде по-малко от 3% от сухото тегло на тези материали или тяхната загуба в огъня да бъде по-малка от 5% от това сухо тегло. Ако е необходимо, се използват пригодни техники за предварителна обработка на отпадъците.

²³ ОВ L 30, 6.2.1993 г. стр. 1 Регламент, последно изменен от Регламент на Комисията (ЕО) № 2408/98 (ОВ L 298, 7.11.1998 г., стр.19)

Инсталациите за изгаряне се създават, оборудват, конструират и използват така, че, дори при най-неблагоприятни условия, които могат да се предвидят, газовете, произлизащи от процеса, да бъдат отведени след последното впръскване на въздух за горенето по хомогенен и контролиран начин при температура 850 градуса по Целзий за две секунди, измервани в близост до вътрешната преграда или от друга представителна точка на горивната камера, разрешена от компетентната власт. Ако става дума за опасни отпадъци, чието съдържание на халогенизирани органични вещества, изразено в хлор, е по-голямо от 1%, температурата трябва да бъде доведена до 1100 градуса по Целзий за най-малко две секунди.

Всяка инсталационна линия за изгаряне бива оборудвана с най-малко един допълнителен горител, който трябва да се задейства автоматично, когато температурата на горивния газ падне под 850 градуса Целзий или 1100 градуса Целзий, според случая, след последното впръскване на въздух за горенето. Тези горители биват използвани също във фазата на задействане и при гасенето, за да обезпечат постоянна температура от 850 градуса целзий или 1100 градуса Целзий, според случая, по време на посочените фази и за такава продължителност, за каквато неизгорелите отпадъци се намират в горивната камера.

По време на задействането и на гасенето или когато температурата на горивния газ падне под 850 градуса Целзий или 1100 градуса Целзий, според случая, тези допълнителни горители не могат да бъдат захранвани с горива, които могат да предизвикат по-високи емисии от тези, които създава горенето на газьол по смисъла на член 1, параграф 1 на Директива на Съвета 75/716/ЕИО за течен газ или за природен газ.

2. Инсталациите за съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и се използват така, че дори при най-неблагоприятни условия газовете, произлизащи от съвместно изгаряне, да бъдат изведени след последното впръскване на въздух за горенето, по хомогенен и контролиран начин при температура 850 градуса по Целзий за две секунди. Ако става дума за опасни отпадъци, чието съдържание на халогенизирани органични вещества, изразено в хлор, е по-голямо от 1%, температурата трябва да бъде доведена до 1100 градуса по Целзий за най-малко две секунди.

3. Инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне притежават и използват автоматична система, която възпрепятства захранването с отпадъци:

а) по време на фазата на заработване, докато бъде достигната температурата от 850 градуса Целзий или 1100 градуса Целзий, според случая, или уточнената съобразно параграф 4 температура;

б) всеки път, когато температурата от 850 градуса Целзий или 1100 градуса Целзий, според случая, или уточнената съобразно параграф 4 температура, не бъде поддържана;

в) всеки път, когато постоянните мерки, предвидени от настоящата директива, показват, че една от граничните стойности на емисии е надхвърлена поради разстройване или повреда на системите за пречистване.

4. компетентният орган да разреши условия, различни от тези, установени в параграф 1, и съгласно температурата в параграф 3, и фигуриращи в разрешението за някои категории отпадъци или за някои термични обработки, при условие че изискванията на настоящата директива бъдат спазвани. Държавите-членки могат да установят правила, определящи тези разрешения. Промяната на експлоатационните условия не може да води до повече остатъци или до остатъци по-богати на органични замърсители, отколкото остатъците, които са били получени при условията, предвидени в параграф 1.

Компетентният орган може да разреши условия, различни от тези, установени в параграф 2, и, относно температурата, в параграф 3, и фигуриращи в разрешението за някои категории отпадъци или при някои термични обработки, при условие че бъдат спазвани изискванията на настоящата директива. Държавите-членки могат да установят правила, регулиращи тези разрешения. Такова разрешение трябва да бъде подчинено най-малкото на спазването на разпоредбите, отнасящи се до граничните стойности на емисии, установени в Приложение V за общия органичен въглерод и въглеродния окис (CO).

В случай на съвместно изгаряне на собствени отпадъци на мястото на тяхното производство в съществуващи котли за кори в промишлеността за производство на хартиена каша и на хартия, такова разрешение трябва да бъде подчинено най-малкото на спазването на разпоредбите, фигуриращи в Приложение V относно граничните стойности на емисиите за общия органичен въглерод.

Всички експлоатационни условия, определени съобразно настоящия параграф, и резултатите от осъществените проверки, се съобщават от държавата-членка на Комисията в рамките на информацията, предоставяна съобразно разпоредбите, отнасящи се до изработването на доклади.

5. Инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и използват така, че да избягват изхвърлянето в атмосферата на емисии, водещи до сериозно замърсяване на атмосферата на равнището на почвата; в частност изгорелите газове трябва да бъдат изхвърляни по контролиран начин и съобразно съответните норми на Общността, отнасящи се до качеството на въздуха, посредством комин, чиято височина се изчислява така, че да предпазва здравето на хората и околната среда.

6. Топлината, отделена при изгарянето или съвместното изгаряне, се оценява в рамките на възможното.

7. Отпадъци от медицински дейности с риск за инфекция трябва да бъдат въвеждани пряко в пещта, без да бъдат смесвани предварително с други категории отпадъци и без да бъдат манипулирани пряко.

8. Управлението на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне трябва да бъде осигурено от физическо лице, имащо компетенциите да осъществява това управление.

Член 7

Пределни стойности на емисиите във въздуха

1. Инсталациите за изгаряне се създават, оборудват, конструират и експлоатират така, че пределните стойности в изгорелите газове на емисии, установени в Приложение V да не бъдат превишавани.

2. Инсталациите за съвместно изгаряне се създават, оборудват, конструират и експлоатират така, че пределните стойности в изгорелите газове на емисии, определени съобразно приложение II или посочени в Приложение II, да не бъдат превишавани.

Ако в дадена инсталация за съвместно изгаряне повече от 40% от отдаването на топлина произлиза от опасни отпадъци, се прилагат пределните стойности на емисии, установени в Приложение V.

3. Резултатите от осъществените мерки за проверка на спазването на пределните стойности на емисии, се отнасят към условията, посочени в член 11.

4. В случай на съвместно изгаряне на смесени и необработени битови отпадъци, пределните стойности се определят съобразно Приложение V и Приложение II не се прилага.

5. Без да се накърняват разпоредбите на Договора за създаване на Европейските общности, държавите-членки могат да установяват пределни стойности на емисии за ароматните полициклични въглеводороди или за други замърсители.

Член 8

Изхвърляне на използвани води от пречистване на изгорели газове

1. Изхвърлянето на използвани води от пречистване на изгорели газове от инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, трябва да бъде обект на разрешение, издадено от компетентните власти.

2. Изхвърлянето във водна среда на използвани води от пречистване на изгорели газове, се ограничава в рамките на възможното и най-малкото съобразно пределните стойности на емисии, установени в Приложение IV.

3. Доколкото е предвидено в специална разпоредба, използваните води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове, могат да бъдат изхвърляни във водна среда след отделна обработка, при условие:

а) че удовлетворява условията на съответните разпоредби на Общността, национални и местни, във вид на пределни стойности на емисии, и

б) че концентрациите откъм маса на замърсяващи вещества, визирани в приложение IV, не надвишават пределните стойности на емисии, които са посочени там.

4. Пределните стойности на емисии се прилагат в точката, при която използваните води от пречистване на изгорелите газове, съдържащи вредни вещества, визирани в приложение IV, бъдат отведени от инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне.

Когато използваните води от пречистване на изгорели газове се обработват на място заедно с използваните води, произхождащи от други източници, разположени на мястото на инсталацията, мерките, установени в член 11, трябва да бъдат осъществявани от ползвателя според обстоятелствата:

- а) по течението на използваните води, произхождащи от системата за пречистване на изгорелите газове, преди неговото влизане в инсталацията за общо обработване на използвани води;
- б) по друго течение или течения на използвани води преди тяхното влизане в инсталацията за общо обработване на използвани води;
- в) в точката, където използваните води, произхождащи от инсталация за изгаряне или за съвместно изгаряне, биват окончателно изхвърляни след обработка.

Ползвателят е задължен да осъществи подходящи изчисления на баланса на масата, за да определи какви са равнищата на емисиите, които в точката на окончателно изхвърляне на използваните води могат да бъдат приписани на използваните води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове, за да се провери дали се спазват пределните стойности на емисии, посочени в приложение IV за течения на използвани води, произхождащи от пречистването на изгорелите газове.

Сливането на използвани води не трябва в никакъв случай да се практикува с цел да се отговори на пределните стойности на емисии, посочени в приложение IV.

5. Когато използваните води от пречистване на изгорели газове, съдържащи замърсяващи вещества, визирани в Приложение IV, са обработвани извън инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне в инсталация за обработка изключително предназначена за пречистване на този тип използвани води, пределните стойности на емисии, фигуриращи в Приложение IV, трябва да бъдат прилагани в точката, в която използваните води напускат инсталацията за обработка. Ако тази външна инсталация за обработка не е предназначена изключително за обработка на използвани води, произхождащи от инсталации за изгаряне, ползвателят трябва да осъществява пригодни изчисления за баланса на масата, предвидени в параграф 4, букви а), б) и в), за да се определи какви са равнищата на емисии, които в точката на окончателно изхвърляне на използваните води могат да бъдат приписани на използваните води от пречистване на изгорелите газове, за да се провери дали се спазват пределните стойности на емисии, посочени в Приложение IV за теченията на използвани води, произхождащи от пречистването на изгорели газове.

Не се допуска в никакъв случай смесването на използвани води, за да се отговори на пределните стойности на емисии, посочени в Приложение IV.

6. Разрешението:

а) установява пределни стойности на емисии за замърсяващи вещества, визирани в Приложение IV, съобразно параграф 2, и по начин да задоволи изискванията, визирани в параграф 3, буква а);

б) определя параметрите за проверка на функционирането за използваните води, най-малкото за рН, температурата и дебита.

7. Местата за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне, включително зоните за складиране на свързани отпадъци, трябва да бъдат създадени и експлоатирани така, че да се избегне неразрешеното и инцидентно изхвърляне на всякакви замърсяващи вещества в почвата, в повърхностните води и в подпочвените води, съобразно разпоредбите на законодателството на Общността в тази област. Освен това трябва да бъде предвиден колектор за заразен дъждовни води, стичащи се от мястото на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне, както и за заразената вода в резултат на преливанията или от противопожарни операции.

Капацитетът на складиране на този колектор трябва да бъде достатъчен, за да могат тези води при нужда да бъдат анализирани и обработени преди изхвърлянето им.

8. Без да се накърняват разпоредбите на Договора за създаване на Европейските общности, държавите-членки могат да установят пределни стойности на емисии за ароматните полициклични въглеводороди или други замърсители.

Член 9

Остатъци

Количеството и вредността на остатъците, предизвикани от експлоатацията на инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне трябва да бъдат сведени до минимум. Остатъците трябва да бъдат рециклирани, при необходимост, пряко в инсталацията или извън нея съобразно приложимото законодателство в Общността за тази област.

Превозът и междинното складиране на сухите остатъци във вид на прах, например прахът, произхождащ от котлите, и сухите остатъци в резултат на обработката на горивните газове, трябва да бъдат осъществявани по такъв начин, че да се избегне тяхното разпръскване в околната среда, например в затворени съдове.

Преди да бъдат определени начините за премахване или рециклиране на остатъците от инсталациите за изгаряне и за съвместно изгаряне, се извършват подходящи опити, за да се определят физическите и химическите характеристики, както и потенциалът на замърсяване на различните остатъци от изгарянето. Анализът обхваща общата разтворима фракция и разтворимата фракция на тежките метали.

Член 10

Контрол и мониторинг

1. Трябва да бъде инсталирано оборудване за измерване и да се използват похвати за наблюдение на параметрите, на условията и на концентрацията на маса, които съответстват на процеса на изгаряне или на съвместно изгаряне.
2. Предписанията, отнасящи се до измерванията, които ще се осъществяват, се установяват в разрешението, издадено от компетентната власт или в условията, които са приложени към него.
3. Правилното инсталиране и автоматизираното функциониране на оборудването за наблюдение на емисиите във въздуха и във водата се подлагат на проверка на годишно проверочно изпитване. Трябва да се извършва маркиране посредством паралелните осъществени мерки според методите на позоваване най-малко веднъж на три години.
4. Локализирането на точките за извършване на проби или за измерване се установява от компетентния орган.
5. Емисиите във въздуха и във водата биват периодично измервани съобразно Приложение III, точки 1 и 2.

Член 11

Изисквания в областта на измерванията

1. Държавите-членки гарантират или като специфицират изискванията за спазване в условията в разрешителното, или като установяват общи принудителни предписания, така че да удовлетворяват параграфи от 2 до 12 и 17 относно въздуха и параграфи от 9 до 14 и 17 относно водата.
2. Мерките за атмосферните замърсители, посочени по-долу, се осъществяват в инсталациите за изгаряне и съвместно изгаряне съобразно Приложение III:
 - а) непрекъснати мерки спрямо следните вещества: NO_x, при условие че са установени пределни стойности на емисии, CO, общ прах, общ органичен въглерод (ООВ), HCl, HF и SO₂;
 - б) следните непрекъснати мерки за експлоатационните параметри: температура в близост до вътрешната преграда или до друга представителна точка на горивната камера, лицензирана от компетентния орган, концентрация на кислород, налягане, температура и съдържание на водна пара в изгорелите газове;
 - в) най-малко две измервания годишно за тежки метали, за диоксини и фурани; във всеки случай в течение на дванадесетте първи месеца от експлоатацията се осъществява едно измерване на всеки три месеца. Държавите-членки могат да установят честота на измерване за полицикличните ароматни въглеводороди или на други замърсители, ако са установили пределни стойности на емисии.

3. Времето на престой, както и минималната температура и съдържанието на кислород в изгорелите газове, трябва да бъдат обект на подходящи проверки най-малко един път при пускането в действие на инсталацията за изгаряне или съвместно изгаряне и при най-неблагоприятните условия на експлоатация, които могат да се предвидят;

4. Непрекъснатите измервания на водородния флуорид (HF) може да бъде пропусната, ако спрямо хлороводорода (HCl) бъде прилагана обработка, гарантираща, че пределните стойности на емисии няма да бъдат надхвърлени. В този случай емисиите от HF се подлагат на периодични проверки, както е посочено в параграф 2, буква в).

5. Непрекъснатите измервания на съдържанието на водна пара не е необходимо, когато пробите от изгорелите газове са изсушени преди анализа на емисиите.

6. Компетентният орган може да разреши в разрешението непрекъснатото измерване на HCl, на HF и на SO₂ в инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне да бъде заменено с периодични мерки по смисъла на параграф 2, буква в), ако ползвателят може да докаже, че емисиите на посочените замърсяващи вещества не могат в никакъв случай да бъдат по-големи от установените пределни стойности на емисии.

7. Намаляването на честотата на периодичните мерки от два пъти на година на един път на всеки две години за тежките метали и от два пъти на година на един път годишно за диоксините и фураните може да бъде разрешено от компетентния орган в издаденото разрешение, при условие че емисиите, произхождащи от съвместно изгаряне или изгаряне бъдат по-малки от 50% от пределните стойности на емисии, определени съобразно Приложение II или Приложение V, според случая, и при условие, че са налице критерии за предписанията, които ще се спазват, уточнени според процедурата, предвидена в член 17. Тези критерии се основават най-малкото на разпоредбите на втора алинея, букви а) и б).

До 1 януари 2005 г. намаляването на честотата на измерванията може да бъде разрешено дори и ако не са налице такива критерии, при условие че:

а) отпадъците, които ще се изгарят или изгарят съвместно, бъдат единствено съставени от някои горими фракции, сортирани от безопасни отпадъци, неподдаващи се на рециклиране и представляващи някои характеристики и че е целесъобразно да се уточнят на базата на оценката, визирана в буква г);

б) за тези отпадъци са налице национални критерии за качество, за които Комисията е била уведомена;

в) съвместното изгаряне и изгарянето на тези отпадъци е съобразно с планове за управление на отпадъците, визирани в член 7 на Директива 75/442/ЕИО;

г) ползвателят може да предостави на компетентния орган доказателство, че емисиите остават при всякакви обстоятелства в чист вид по-ниски от пределните стойности, установени в Приложение II или в Приложение V за тежки метали, за диоксини и

фурани; тази оценка трябва да се основава на информации за качеството на въпросните отпадъци и на разглежданите мерки на емисиите на замърсители;

д) критериите за качество и новата периодичност на измерванията са специфицирани в разрешението, и

е) всички решения, засягащи честотата на измерванията, визирани в настоящия параграф, както и информацията за обема и качеството на засегнатите отпадъци, се съобщават ежегодно на Комисията.

8. Резултатите от осъществените измервания за проверка на спазването на пределните стойности на емисии трябва да бъдат отнесени към следните условия относно кислорода съобразно формулата, визирана в Приложение VI:

а) температура 273 К, налягане 101.3 кПа, съдържание на кислород 11%, сух газ – в изгорелите газове на инсталациите за изгаряне;

б) температура 273 К, налягане 101.3 кПа, съдържание на кислород 3%, сух газ – в изгорелите газове по време на изгаряне на използвани масла така, както са определени в Директива 75/439/ЕИО;

в) когато отпадъците се изгарят или изгарят съвместно в атмосфера, обогатена на кислород, резултатите от измерванията могат да бъдат отнасяни към съдържание на кислород, установено от компетентния орган в зависимост от особеностите на конкретния вид;

г) в случай на съвместно изгаряне резултатите от измерванията трябва да бъдат отнасяни към общо съдържание на кислород, изчислено според показателите в Приложение II.

Когато емисиите от вредни вещества са намалени чрез обработка на изгорели газове в инсталация за изгаряне или съвместно изгаряне, обработваща опасни отпадъци, предвиденото в първа алинея уеднаквяване относно съдържанието на кислород се осъществява, само ако измереното съдържание на кислород в течение на същия период като за засегнатото замърсяващо вещество надвишава прилаганото стандартно съдържание на кислород.

9. Всички резултати от измерванията се записват, обработват и представят по пригоден начин, за да се позволи на компетентните органи да проверяват според процедурите, които ще се установяват от посочените органи, дали се спазват разрешените експлоатационни условия и пределните стойности на емисии, установени чрез настоящата директива.

10. Относно изхвърлянията на вещества във въздуха пределните стойности на емисиите се оценяват като спазени, ако:

а) никоя от средните дневни стойности не надвишава една от пределните стойности на емисия, установени в Приложение V, буква а), или в Приложение II,

- 97% от средните всекидневни стойности за година не надвишават пределната стойност на емисии, установена в Приложение V, буква д), първо тире;

б) или никоя от средните стойности за половин час не надвишава пределните стойности на емисии, фигуриращи в Приложение V, буква д), първо тире, колона А, или, при нужда, 97% от средните стойности за половин час, установени за година, не надвишават пределните стойности на емисия, фигуриращи в Приложение V, буква б), първо тире, колона Б;

в) никоя от средните стойности за периода на проба, предвидено за тежките метали, за диоксините и фураните, не надвишава пределните стойности на емисии, установени в приложение V, буква в) и г), или в Приложение II;

г) се спазват разпоредбите на приложение V, буква д), второ тире, или на Приложение II.

11. Средните стойности за половин час или средните стойности за десет минути се определят през периода на ефективно действие (с изключение на фазите на потегляне и на гасене, когато не е изгорен нито един отпадък), изхождайки от измерените стойности след изваждане на стойността на интервала на доверие, посочен в Приложение III, точка 3. Средните дневни стойности се изчисляват, изхождайки от тези валидирани средни стойности.

За да бъде една средна дневна стойност валидна, трябва за същия тип денонощие да не са отстранени повече от пет средни половин-часови стойности заради лошо действие или работа по поддръжка на системата за постоянно измерване. Годишно не повече от десет средни дневни стойности не могат да бъдат отстранявани заради лошо функциониране или поддръжка на системата за постоянно измерване.

12. Средните стойности за периода на проба и средните стойности в случай на периодични измервания на флуороводорода (HF), на хлороводорода (HCl) и на серния двуокис (SO₂), се определят според обстоятелствата, предвидени в член 10, параграфи 2 и 4, и в приложение III.

13. От момента, в който пригодните техники за измерване бъдат на разположение в Общността, Комисията, произнасяйки се съобразно процедурата, предвидена в член 17, решава датата, след която трябва да бъдат осъществявани постоянни измервания на пределните стойности на емисии на тежки метали, на диоксини и фурани във въздуха.

14. Измерванията по-долу се извършват в точката на изхвърляне на използваните води:

а) постоянни измервания на параметрите, визирани в член 8, параграф 6, буква б);

б) дневни измервания чрез прецизна проба на общото количество на твърдите вещества във вид на суспензия; като алтернатива държавите-членки могат да предвидят измервания на базата на представителна пропорционална проба на оттока за период от 24 часа;

в) измервания, осъществени най-малко веднъж на месец за пропорционална представителна проба от потока на изхвърлените вещества за период от 24 часа на замърсяващите вещества, визирани в член 8, параграф 3 и съгласно точки от 2 до 10 на Приложение IV;

г) Най-малко едно измерване на всеки 6 месеца за диоксини и фурани; във всеки случай трябва да бъде осъществявано едно измерване всеки три месеца през първите дванадесет месеца от експлоатацията на инсталацията. Държавите-членки могат да установят честота на измерване на емисиите за ароматните полициклични въглеводороди или за други замърсители, ако са установили пределни стойности.

15. Наблюдението на масата на замърсяващите вещества, намиращи се в обработваните използвани води съобразно законодателството на Общността и предвидено в разрешението, което посочва също и честотата на измерванията, които ще се извършват.

16. Пределните стойности на емисии за водата се оценяват като спазени, ако:

а) за общите количества твърди вещества във вид на суспензия (замърсяващо вещество по 1) 95% и 100% от измерените стойности не надвишават съответните пределни стойности на емисии, посочени в Приложение IV;

б) за тежките метали (замърсяващи вещества посъгласно от 2 до 10), не повече от едно измерване на година не надвишава пределните стойности на емисия, посочени в Приложение IV ; или, ако държавата-членка предвижда повече от 20 проби на година, не повече от 5% от тези проби не надвишават пределните стойности на емисия, посочени в Приложение IV;

в) за диоксини и фурани (замърсяващо вещество по 11), полугодишните измервания не надвишават пределната стойност на емисия, установена в Приложение IV.

17. В случай, че извършените измервания показват надвишаване на пределните стойности на емисии за въздуха и за водата, установени в настоящата директива, компетентните власти биват информирани за това незабавно.

Член 12

Достъп до информацията и участие на обществото

1. Без да се накърнява Директива на Съвета 90/313/ЕИО ²⁴ и Директива на Съвета 96/61/ЕО, молби за нови разрешения за инсталации за изгаряне и за съвместно изгаряне се предоставят на едно или повече обществено достъпни места, като например местните служби, за достатъчен период, за да може обществото да направи възражения, преди компетентният орган да вземе решение. Това решение, придружено от най-малко един екземпляр от разрешението, и всяко последващо усъвършенстване, биват също предоставени на обществено разположение.

2. За инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне, чийто номинален капацитет е равен или по-голям от два тона на час и независимо от член 15, параграф 2 на Директива 96/61/ЕО, на разположение на обществото се предоставя годишен доклад от ползвателя до компетентния орган, отнасящ се до функционирането и наблюдението на инсталацията. Този доклад представя най-малко развитието на операциите и на емисиите в атмосферата и във водата по отношение нормите за емисии, постановени от настоящата директива. Компетентният орган подготвя списък на инсталациите за изгаряне или съвместно изгаряне, чийто номинален капацитет е по-малък от два тона на час, и го предоставя на обществено разположение.

Член 13

Анормални условия на експлоатация

1. Компетентният орган установява в разрешението максималната допустима продължителност на технически неизбежните спирания, разстройвания или повреди на системите за пречистване или на системите за измерване, по време на които концентрациите в изхвърлянията в атмосферата и в пречистените използвани води на регламентираните вещества могат да надвишават предвидените пределни стойности на емисии.

2. В случай на повреда ползвателят намалява или прекратява експлоатацията на инсталацията в първия възможен момент, докато може да бъде възстановено нормалното ѝ функциониране.

3. Без да се накърнява член 6, параграф 3, буква в), инсталацията за изгаряне или за съвместно изгаряне или линията за изгаряне не продължава в никакъв случай да изгаря отпадъци за повече от четири часа без прекъсване в случай на надвишаване на пределните стойности на емисии; освен това, натрупаното време на работа за една година при такива условия трябва да бъде по-малко от шестдесет часа. Тази продължителност от шестдесет часа се прилага за линии за цялостната инсталация, които са свързани с една-единствена система за пречистване на дим.

4. Цялостното съдържание на прах в емисиите в атмосферата на една инсталация за изгаряне не надвишава в никакъв случай 150 мг/куб. м, изразена в средна аритметична

²⁴ Директива на Съвета 90/313/ЕИО от 7 юни 1990 г., стр. 56) Директива, последно изменена от Акта за присъединяване от 1994 г.

стойност за половин час; освен това пределните стойности на емисии в атмосферата от СО и от СОТ не трябва да бъдат превишавани. Всички други условия, посочени в член 6, трябва да бъдат спазени.

Член 14

Клауза за повторно проучване

Без да се накърнява Директива 96/61/ЕО, Комисията представя преди 31 декември 2008 г. доклад до Европейския парламент и до Съвета за опита по прилагане на настоящата директива, най-вече относно новите инсталации, за осъществения прогрес в техниката на проверка на емисиите и за опита при управлението на отпадъците. Освен това докладът взема предвид развитието на състоянието на технологията, натрупания опит при експлоатацията на инсталациите и изискванията в областта на околната среда. Този доклад съдържа специфична секция, засягаща прилагането на Приложение II.1.1 и в частност степента на познание дали съществуващите пещи за цимент, визирани в бележка към Приложение II.1.1, са в икономически и технически смисъл в състояние да спазват пределните стойности на емисии за NO_x, наложени от това приложение за новите пещи за цимент. При нужда докладът включва предложенията за ревизия на съответните разпоредби на настоящата директива. За в бъдеще, преди изработването на посочения доклад, Комисията предлага при нужда изменението на Приложение II.3, ако сериозни количества отпадъци са се насочили към други типове инсталации за съвместно изгаряне от тези, визирани в Приложения II.1 и II.2.

Член 15

Доклади

Доклади за приложението на настоящата директива се изработват съобразно процедурата, предвидена в член 5 на Директива на Съвета 91/692/ЕИО. Първият доклад покрива най-малко първия цялостен период от три години, следващи 28 декември 2002 г. и е съобразен с периодите, визирани в член 17 на Директива 94/67/ЕО и в член 16, параграф 3 на Директива 96/61/ЕО. За тази цел Комисията изработва своевременно подходящ въпросник.

Член 16

Бъдещо адаптиране на настоящата директива

Комисията, действайки съобразно процедурата, предвидена в член 17, изменя членове 10, 11 и 13 и Приложения I и III с оглед адаптирането им към техническия прогрес или към новите данни, отнасящи се до полезното въздействие върху здравето, което може да се получи от намаление на емисиите.

Член 17

Комитет по регулиране

1. Комисията се подпомага от Комитет по регулиране, наричан по-долу „Комитет“.
2. В случай, че е направено позоваване на настоящия параграф, членове 5 и 7 на Решение 1999/468/ЕО се прилагат при спазване на разпоредбите на член 8 на същото.

Предвиденият в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, период е установен на три месеца.

3. Комитетът изработва свой вътрешен правилник.

Член 18

Отмяна

Следните текстове се отменят от 28 декември 2005 г. :

- а) член 8, параграф 1 и Приложението на Директива 75/439/ЕИО ;
- б) Директива 89/369/ЕИО;
- в) Директива 89/429/ЕИО и
- г) Директива 94/67/ЕО.

Член 19

Санкции

Държавите-членки определят санкции, приложими за нарушенията на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Така предвидените санкции трябва да бъдат ефикасни, съразмерни и възпиращи. Държавите-членки уведомяват за тези разпоредби Комисията най-късно на 28 декември 2002 г. и я известяват незабавно за всяко последващо изменение, отнасящо се до тези разпоредби.

Член 20

Преходни разпоредби

1. Без да се накърняват особените преходни разпоредби, предвидени в приложенията, разпоредбите на настоящата директива се прилагат от 28 декември 2005 г. за съществуващите инсталации.
2. В случай на нови инсталации, т.е. инсталации, неотговарящи на определението „съществуващи инсталации за изгаряне или за съвместно изгаряне” на член 3, параграф 6,

или на параграф 3, от същия член на настоящата директива се прилага от 28 декември 2002 г. вместо директивите, визирани в член 18.

3. Стационарни или мобилни инсталации, които имат за цел да произвеждат енергия или материални продукти и които са в експлоатация, за които е било издадено, когато се изисква, разрешение съобразно законодателството на Общността в сила и които започват да изгарят отпадъци най-късно на 28 декември 2004 г., се оценяват като съществуващи инсталации за съвместно изгаряне.

Член 21

Прилагане

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива, най-късно на 28 декември 2002 г. Те информират незабавно Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от вътрешното право, които са приели в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 22

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 23

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2000 година

За Европейския парламент:
Председател
N. FONTAINE

За Съвета:
Председател
F. VÉDRINE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Фактори за еквивалентност за дибензопарадиоксините и дибензофураните

За да се определи общата концентрация (токсичен еквивалент, ТЕ) на диоксините и на фураните, е целесъобразно, преди да бъдат събрани, да бъдат умножени концентрациите на маса на дибензопарадиоксините и дибензофуранте, изброени по-долу, чрез следните фактори на еквивалентност:

		Фактор на токсична еквивалентност
2,3,7,8	- Тетрахлордибензодиоксин (TCDD)	1
1, 2,3,7,8	- Пентахлордибензодиоксин (PeCDD)	0.5
1,2,3,4,7,8	- Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
1,2,3,6,7,8	- Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
1,2,3,7,8,9	- Хексахлордибензодиоксин (HxCDD)	0.1
1,2,3,4,6,7,8	- Хептахлордибензодиоксин (HpCDD)	0.01
	- Октахлордибензодиоксин (OCDD)	0.001
2,3,7,8	- Тетрахлордибензофуран (TCDF)	0.1
2,3,4,7,8	- Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0.5
1,2,3,7,8	- Пентахлордибензофуран (PeCDF)	0.05
1,2,3,4,7,8	- Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
1,2,3,6,7,8	- Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
1,2,3,7,8,9	- Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
2,3,4,6,7,8	- Хексахлордибензофуран (HxCDF)	0.1
1,2,3,4,6,7,8	- Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0.01
1,2,3,4,7,8,9	- Хептахлордибензофуран (HpCDF)	0.01
	- Октахлордибензофуран (OCDF)	0.001

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДЕЛНИТЕ СТОЙНОСТИ НА ЕМИСИИ В АТМОСФЕРАТА ЗА СЪВМЕСТНОТО ИЗГАРЯНЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Посочената по-долу формула (правило на смесите) трябва да се прилага във всички случаи, когато в таблицата на настоящото приложение не е установена обща специфична пределна стойност на емисия „C”.

Пределната стойност на всяко разглеждащо замърсяващо вещество и на въглеродния окис, съдържащи в горивните газове, отделени от съвместно изгарянето на отпадъците, трябва да се изчислява, както следва:

Формула

V отпадъци: обемът на изгорелите газове, произхождащи от изгарянето на отпадъците, определено от единствените отпадъци, имащи най-слаба топлоотделителна стойност, специфицирана в разрешението и отнесена към условията, определени от настоящата директива.

Ако количеството на отделената от съвместно изгарянето на опасни отпадъци топлина достига по-малко от 10 % от общата топлина, отделена от инсталацията, V отпадъци трябва да се изчислява от количество (теоретично) на отпадъци, които, ако бъдат изгорени, ще произведат отделяне на топлина в размер на 10 % от общата отделена топлина, която е била установена.

C отпадъци: пределни стойности на емисия, установени за инсталациите за изгаряне в приложение V за разглежданите замърсяващи вещества и за въглеродния окис.

V процес: обемът на изгорелите газове, произхождащи от действието на инсталацията, включително от изгарянето на разрешените горива, които се използват обикновено в инсталацията (с изключение на отпадъците), определено на базата на съдържанието на кислород, установено от регламентацията на Общността или национална, към която емисиите трябва да бъдат отнесени. При липса на регламентация за този тип инсталация е целесъобразно да се използва реалното съдържание на кислород в несмесените изгорели газове при неналожително добавяне на въздух в процеса. Другите условия, към които трябва да бъдат отнесени резултатите от мерките, са посочени в настоящата директива.

C процес: пределни стойности на емисия така, както са установени в таблиците на настоящото приложение за някои промишлени сектори и някои замърсители или, при липса на такава таблица или на такива стойности, пределните стойности на емисия, които се взимат предвид, и на въглеродния окис в димните газове на инсталациите, които са съобразени със законовите, подзаконовите и административните национални разпоредби, отнасящи се до тези инсталации и изгарящи нормално разрешени горива (с изключение на отпадъци). При липса на такива разпоредби се използват установените в разрешението

пределни стойности на емисия. При липса на установени в разрешението стойности се използват реалните концентрации на маса.

С: общи пределни стойности на емисия и съдържание на кислород така, както са установени в таблиците на това приложение за някои индустриални сектори и някои замърсяващи вещества или, при липса на такива таблици или на такива стойности, сумата на пределните стойности на емисии за въглеродния окис (СО) и за замърсяващите вещества, които се взимат предвид вместо пределните стойности на емисия, установени в пригодните приложения на настоящата директива. Общото съдържание на кислород, заместващо съдържанието на кислород за целите на уеднаквяването, се определя на базата на съдържанието, посочено по-горе, като се съблюдават частичните обеми.

Държавите-членки могат да установяват правила, регулиращи предвидените в настоящата директива отклонения от правилата.

II.1. Специални разпоредби за пещите за цимент, изгарящи съвместно отпадъци

Средни дневни стойности (за постоянни измервания). Периоди на проба и други спецификации за измерване: виж член 7. Всички стойности се изразяват в mg/m^3 (в ng/m^3 за диоксините и фураните). Средните стойности за половин час са необходими само за изчисляването на дневните средни стойности.

Резултатите от извършените измервания за проверка дали пределните стойности на емисия се спазват, трябва да бъдат отнесени към следните условия: температура 273 градуса по Келвин, налягане 101,3 kPa, съдържание на кислород 10 %, сух газ.

II.1.1. С – пределни стойности на обща емисия

Замърсяващо вещество	С
Общо прах	30
HCl	10
HF	1
NOx за съществуващи инсталации	800
NOx за нови инсталации	500 (1)

Замърсяващо вещество	С
Cd + Tl	0.05
Hg	0.05
Sb + As + Pb + Cr + Cu + Mn + Ni + V	0.5
Диоксини и фурани	0.1

(1) За прилагането на пределни стойности на емисия на NOx пещите за цимент, които са в действие и разполагат с разрешение, издадено съобразно действащото законодателство на Общността и които започват да изгарят съвместно отпадъци след датата, посочена в член 20, параграф 3, не трябва да бъдат оценявани като нови инсталации.

До 1-и януари 2008 г. компетентните власти могат да разрешават отклонения за NOx за съществуващите пещи за цимент, работещи със сух процес или за пещите за цимент, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час при условие, че разрешението предвижда за NOx пределна стойност на обща емисия, която не надвишава 1 200 мг/куб. м.

До 1-и януари 2008 г. компетентните власти могат да разрешават отклонения за праха за пещите за цимент, които изгарят по-малко от три тона отпадъци на час, при условие, че разрешението предвижда пределна стойност на обща емисия, която не надвишава 50г/куб. м.

II.1.2. C – пределни стойности на общата емисия за CO

Пределните стойности на емисия на CO могат да бъдат установени от компетентната власт.

II.2. Специални разпоредби за горивните инсталации, изгарящи съвместно отпадъци

II.2.1. Средни дневни стойности

Без накръняване на директива 88/609/ЕИО и в случай, че за големите горивни инсталации са установени по-строги пределни стойности на емисия съобразно бъдещото законодателство на Общността, последните заменят за засегнатите инсталации и замърсяващи вещества пределните стойности на емисии, установени в таблиците по-долу. (Спроц). В този случай таблиците по-долу се адаптират незабавно към тези по-строги пределни стойности на емисии съобразно процедурата, предвидена в член 17.

Средните стойности за половин час са необходими единствено за изчисляване на средните дневни стойности.

Спроцес:

Спроцес за твърди горива, изразено в мг/Нкуб.м (съдържание на O2 от 6%):

Замърсяващи вещества	Под 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	Над 300 MWth
SO2				
Общ случай		850	850 до 200 (линейно намаляване от 100 до 300 MWth)	200
Местни горива		или процент на десулфуризация равен или	или процент на десулфуризация	или процент на десулфуртизация равен или

		по-голям от 90%	я равен или по-голям от 92%	по-голям от 95%
NO _x		400	300	200
Прах	50	50	30	30

До 1-и януари 2007 г. и без да се накръпява съответното законодателство на Общността пределната стойност на емисия за NO_x не се прилага за инсталациите, изгарящи единствено опасни отпадъци.

До 1-и януари 2008 г. компетентните власти могат да разрешават отклонения за NO_x и SO₂ за съществуващите инсталации за съвместно изгаряне с общ капацитет между 100 и 300 MWth, използващи техниката на втечнения слой и изгарящи твърди горива, при условие че разрешението предвижда за Спроцес стойност, която не надвишава 350 мг/Нкуб. м за NO_x и не надвишава 850 до 400 мг/Нкуб. м (линейно намаляване от 100 до 300 MWth) за SO₂.

С процес за биомасата, изразен в мг/Нкуб. м (съдържание на O₂ от 6%):

Под „биомаса” се разбират продуктите, представляващи в цялост или в една част растителна земеделска или горска маса, която е в състояние да бъде използвана за възвръщане на своето енергийно съдържание, както и на отпадъците, изброени в член 2, параграф 2, точка а) от I) до v).

Замърсяващи вещества	Под 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	Над 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Прах	50	50	30	30

До 1-и януари 2008 г. компетентните власти могат да разрешават отклонения за NO_x за съществуващите инсталации за съвместно изгаряне с общ капацитет между 100 и 300 MWth, използващи техниката на втечнения слой и изгарящи биомаса при условие, че разрешението предвижда за Спроцес стойност, която не надвишава 350 мг/Нкуб. м.

Спроцес за течните горива, изразено в мг/Нкуб. м (съдържание на кислород от 3%):

Замърсяващи вещества	Под 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	Над 300 MWth
SO ₂		850	850 до 200 (линейно намаляване от 100 до 300)	200

			MWth	
NO _x		400	300	200
Прах	50	50	30	30

II.2.2 C – общи пределни стойности на емисия

C, изразено в мг/Нкуб м (съдържание на O₂ от 6%). Всички средни стойности се отнасят за период на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Замърсител	C
Cd + Tl	0.05
Hg	0.05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0.5

C, изразено в мг/Нкуб м (съдържание на O₂ от 6%). Всички средни стойности се отнасят за период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Замърсител	C
Диоксини и фурани	0.1

II.3. Специални разпоредби за промишлените сектори, невизирани в точка II.1 или в точка II.2, които изгарят съвместни отпадъци

II.3.1. C - общи пределни стойности на емисия

C, изразено в мг/Нкуб м. Всички средни стойности се отнасят до период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа:

Замърсител	C
Диоксини и фурани	0.1

C, изразено в мг/Нкуб м. Всички средни стойности се отнасят до период на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа:

Замърсител	C
Cd + Tl	0.05

Hg	0.05
----	------

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Техники на измерване

1. Мерките, предназначени за определяне на концентрациите на замърсяващите вещества в атмосферата и във водата, трябва да бъдат извършвани по представителен начин.

2. Пробата и анализът на всички замърсяващи вещества, включително диоксините и фураните, както и методите на референтно измерване, използвани за маркиране на автоматизирани измервателни системи, трябва да бъдат осъществявани съобразно нормите CEN. Ако нормите CEN не съществуват, се прилагат нормите ISO, националните или международни норми, гарантиращи получаването на данни с еквивалентно научно качество.

3. На равнище на дневните пределни стойности на емисии, стойностите на интервалите на доверие до 95% от един-единствен измерен резултат, не трябва да надвишават следните проценти на пределните стойности на емисия:

въглероден окис:	10%
серен двуокис:	20%
азотен двуокис:	20%
общо прах:	30%
общо органичен въглерод:	30%
хлороводород:	40%
флуороводород	40%

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Пределни стойности на емисии за изхвърлянията на вещества в използваните води от пречистване на горивни газове

Замърсяващи вещества	Пределни стойности на емисия, изразени в концентрация на маса за нефилтрирани проби	
1. Общо твърди вещества във вид на суспензия така, както са определени в директива 91/271/ЕИО	95% 30 мг/л	100% 45 мг/л
2. Живак и неговите съставки, изразени в живак (Hg)	0.03 мг/л	
3. Кадмий и неговите съставки, изразени в кадмий (Cd)	0.03 мг/л	
4. Талий и неговите съставки, изразени в талий (Tl)	0.05 мг/л	
5. Арсеник и неговите съставки, изразени в арсеник (As)	0.15 мг/л	
6. Олово и неговите съставки, изразени в олово (Pb)	0.2 мг/л	
7. Хром и неговите съставки, изразени в хром (Cr)	0.5 мг/л	
8. Мед и нейните съставки, изразени в мед (Cu)	0.5 мг/л	
9. Никел и неговите съставки, изразени в никел (Ni)	0.5 мг/л	
10. Цинк и неговите съставки, изразени в цинк (Zn)	1.5 мг/л	
11. Диоксини и фурани, определени като сбор на отделните диоксини и фурани, оценени съобразно приложение I	0.3 мг/л	

До 1-и януари 2008 г. компетентният орган може да разрешава отклонения за общото количество на твърдите вещества във вид на суспензия за съществуващите инсталации за изгаряне, при условие че разрешението предвижда 80% от измерените стойности да не надвишават 30 мг/л и никое от тези измервания да не надвишава 45 мг/л.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРЕДЕЛНИ СТОЙНОСТИ НА ЕМИСИИ В АТМОСФЕРАТА

а) Средни дневни стойности

Общо прах	10 мг/куб. м
Органични вещества в газообразно или пареообразно състояние, изразени в общ органичен въглерод	10 мг/куб. м
Хлороводород (HCl)	10 мг/куб. м
Флуороводород (HF)	1 мг/куб. м
Серен двуокис (SO ₂)	50 мг/куб. м
Азотен окис (NO) и азотен двуокис (NO ₂), изразени в азотен двуокис, за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е по-голям от шест тона на час, или за нови инсталации за изгаряне	200 мг/куб. м (*)
Азотен окис (NO) и азотен двуокис (NO ₂), изразени в азотен двуокис, за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е по-малък или равен на шест тона на час	400 мг/куб. м (*)
(*) До 1-и януари 2007 г. и без накърняване на съответното законодателство на Общността, тази пределна стойност на емисия за NO _x не се прилага за инсталации, които изгарят само опасни отпадъци.	

Компетентният орган може да разреши отклонения за NO_x за съществуващите инсталации за изгаряне:

- чийто номинален капацитет е по-малък или равен на 6 тона на час, при условие че разрешението предвижда средните дневни стойности да не надвишават 500 мг/куб. м и това важи до 1-и януари 2008 г.;
- чийто номинален капацитет е по-голям от 6 тона на час, но по-малък или равен на 16 тона на час, при условие че разрешението предвижда средните дневни стойности да не надвишават 400 мг/куб. м и това до 1-и януари 2010 г.;
- чийто номинален капацитет е по-голям от 16 тона на час, но по-малък от 25 тона на час и който не изхвърля повече използвани води на час, при условие че разрешението предвижда средните дневни стойности да не надвишават 400 мг/куб. м. и това важи до 1-и януари 2008 г.

До 1-и януари 2008 г. компетентната власт може да разреши отклонения за праха за съществуващи инсталации за изгаряне при условие, че разрешението предвижда средните дневни стойности да не надвишават 20 мг/куб. м.

б) Средни стойности за половин час

	(100%) А	(97%) Б
Общо прах	30 мг/куб. м	10 мг/куб. м
Органични вещества в газообразно или пареообразно състояние, изразени в общ органичен въглерод	20 мг/куб. м	10 мг/куб. м
Хлороводород (HCl)	60 мг/куб. м	10 мг/куб. м
Флуороводород (HF)	4 мг/куб. м	2 мг/куб. м
Серен двуокис (SO ₂)	200 мг/куб. м	50 мг/куб. м
Азотен окис (NO) и азотен двуокис (NO ₂), изразени в азотен двуокис за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто номинален капацитет е повече от шест тона на час, или за нови инсталации за изгаряне	400 мг/куб. м (*)	200 мг/куб. м (*)
(*) До 1-и януари 2007 г. и без накърняване на съответното законодателство на Общността тази пределна стойност на емисия на NO _x се прилага за инсталации, които изгарят само опасни отпадъци.		

До 1-и януари 2010 г. компетентният орган може да разреши отклонения за праха за съществуващи инсталации за изгаряне, чийто капацитет е между 6 и 18 тона на час, при условие че средната стойност за половин час не надвишава 600 мг/куб. м за колона А или 400 мг/куб. м за колона Б.

в) Всички средни стойности за периода на проба от най-малко тридесет минути и най-много осем часа

Кадмий и неговите съставки, изразени в кадмий (Cd)		
Талий и неговите съставки, изразени в талий (Tl)	общо 0.05 мг/куб. м	общо 0.1 мг/куб. м
Живак и неговите съставки, изразени в живак (Hg)	0.05 мг/куб. м	0.1 мг/куб. м
Антимон и неговите съставки, изразени в антимон (Sb)		
Арсеник и неговите съставки, изразени в арсеник (As)		
Олово и неговите съставки, изразени в олово (Pb)		
Хром и неговите съставки, изразени в хром (Cr)		
Кобалт и неговите съставки, изразени в кобалт (Co)		
Мед и нейните съставки, изразени в мед (Cu)	общо 0.05 мг/куб. м	общо 0.05 мг/куб. м (*)

Манган и неговите съставки, изразени в манган (Mn)		
Никел и неговите съставки, изразени в никел (Ni)		
Ванадий и неговите съставки, изразени във ванадий (V)		
(*) Действащи до 1-и януари 2007 г. средни стойности за съществуващи инсталации, чието разрешение за експлоатация е било издадено преди 31 декември 1996 г. и които изгарят единствено опасни отпадъци.		

Тези средни стойности се прилагат също за емисии, съответстващи на тежки метали и на техните съставки в газообразно или парообразно състояние.

г) Средните стойности трябва да бъдат измервани за период на проба от най-малко шест часа и най-много осем часа. Пределната стойност на емисия препръща към общата концентрация на диоксини и на фурани, изчислена посредством концепцията за токсична еквивалентност съобразно приложение I.

Диоксини и фурани	0.1 нг/куб. м
-------------------	---------------

д) Пределни стойности на емисия, посочени по-долу, които не трябва да бъдат превишавани, за концентрациите на въглеродния окис (CO) в горивните газове (извън фазите на зареботване и спиране).

- 50 милиграма/куб. м за горивен газ като средна дневна стойност;
- 150 милиграма/куб. м за горивен газ за най-малко 95% от всички измервания, съответстващи на средните стойности за десет минути, или 100 мг/куб. м за горивен газ за всички измервания, съответстващи на средните стойности за тридесет минути, взети в рамките на едно денонощие от 24 часа.

Компетентният орган може да разреши отклонения за инсталациите за изгаряне, използващи технология на втечен слой, доколкото отклонението предвижда пределна стойност на емисия от 100 мг/куб. м (средна часова стойност) за въглероден окис (CO).

е) Държавите-членки могат да установяват правила, регулиращи отклоненията, предвидени в настоящото приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Формула за изчисление на концентрацията на емисии в стандартни проценти за
концентрация на кислород

Es = концентрация на емисия, изчислена по стандартен процент на концентрация на кислород

Em = измерена концентрация на емисия

Os = стандартна концентрация на кислород

Om = измерена концентрация на кислород